

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de

Lvgdvni, 1609

Secretum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

datum (aliàs secùs.) Denique fauèrem valori actus qui fit vltimæ voluntatis, contractus, libelli, litis, contestationis, sententiæ, actus iudicialis, rescripti, aut priuilegij. V I I. Deficientibus his, eã quæ fauet Reo. V I I I. Si nullo modo prædictorum alia opinio aliam superat, eligere eam, quam affirmant doctores, auctoritate & scientia præstantiores, iuxta qualitatem facultatum earum, & iuxta materiam de qua agitur. cap. 27. nu. 285. 286. 287.

Faciens opus licitum quod credit licere, non peccat, licet pungatur scrupulo generali, vel particulari. Præl. 9. num. 9.

SCVRRLITAS. Scurra non peccat mortaliter præbendo aliis occasionem nimium ridendi, comedendi, bibendi, &c. dummodò iniuriæ illa non fit mortalis. cap. 14. num. 31. corol. 8. lit. D. & in Nou. n. 37.

S E C R E T V M.

EST id quod à nemine scitur, vel à tam paucis, quòd nec est famosum, nec notorium. cap. 18. num. 52. Et est duplex, vnum, quod de se ab vno solo sciri potest, vt actus interior: alterum, quod de se à pluribus sciri potest, vt actus exterior. Quod rursum est triplex. I. Quod de se obligat scientem ad

celan

celandum sine vlla promissione: vt illud, cuius detectio noceret bonis animæ & corporis. II. Cuius celatio est à sciente promissa, tacite vel expresse. III. Ad cuius celationem obligat lex diuina Sacramentalis cap. 18. num. 2. Potestque vnum & idem secretum esse harum trium specierum, vt peccatum dictum in confessione. ibid. dict. 3.

Aliquando potest, & debet reuelari secretum. cap. 8. num. 2.

Qui secretò accepit prodiones, & peccata imminetia contra Rempublicam, vel proximum, non peccat reuelando, quamuis iurauerit non reuelaturum. cap. 18. num. 54.

Peccat, qui secretò sibi communicatum, quod non vergit in graue damnum alicuius reuelat. num. 62. Etiam iudici præcipienti. num. 60. Imò quamuis vergat in damnum alterius, si alia via illud impediri potest. Quòd si impediri non possit id solum detegendum est, quod remedio fuerit necessarium: & si sufficiat sola denunciatio specialis delictorum, non est facienda personarum. num. 56. & 60.

Qui promisit seruare secretum, & cuius obseruatione non infertur alteri graue damnum, non debet illud detegere, etiam præcipiente Superiore: secus si sciat aliter quam per commissionem secreti. num. 52.

Z. Z. 2. Pro

Promissio seruandi secretum parui momenti, ad summum obligat sub-veniali. ibidem.

F Peccat mort. qui ciuitatis, consilij, exercitûs secreta magni momenti quæ non vergunt in iniustam perniciem aliorum, etiam si id faciat metu tormentorum aut amissionis vitæ. num. 54. Idem de eo qui secretum alienum violenter sciuit, & de secretis testium litigantium. Quæ duo solum procedunt, quando est damnum irreparabile, vt mors, vel mutilatio: secus quando est sola pœna pecuniaria, vel exilij, quæ sit facile reparabilis. num. 52.

G Detectio peccati occulti etiam perniciosa non licet, nisi fraterna correctione præmissa, si sit probabilis spes, quod proficiat, aliàs statim debet iudici nunciari. Atque hæc correctio non est necessaria in casu proditionis, & hæresis. num. 56.

H Presbyter potest denunciare homicidia, proditiones, & alia delicta parata, nec erit irregularis, si præmittat protestationem. Quod verum est quamuis iurasset non reuelare. num. 54.

Advocatus, & medicus, & similes non tenentur detegere secreta sibi commissa, nisi aliunde ea mouerint, vel redundent in damnum aliorum. cap. 5. num. 42.

Quale

Quale secretum contineatur sub sigillo confessionis. vide tit. Confessio VI.

SENTENTIA. Quamuis iniusta, communiter valet, nisi interueniat defectus substantialis. cap. 9. num. 5. & cap. 27. num. 3.

Accusator, qui post sententiam definitiuam pro se latam, nouit suam causam esse iniustam, tenetur restituere quod accepit per talem sententiam. cap. 25. num. 3. 1.

SEPULTURA.

Non denegatur morienti cum signis contritionis. cap. 1. num. 8. Nec excommunicato, qui non sit denunciatus. Secus de denunciato. cap. 27. num. 36. ad 2. atque excommunicatio lata contra sepelientes huiusmodi excommunicatum, non comprehendit consulentes, iuuantes, & prosequentes funus ad sepulturam, qui suis manibus non inferunt illum in eam. num. 51. & 137.

Non denegatur sepultura loci sacri, imò nec solemnitas exequiarum infanti sine solemnitate baptizato, & ante eam mortuo. cap. 22. num. 6.

Denegatur tamen sepultura sacri loci, morienti in torneamento. cap. 15. num. 17. Vel in concubinato. c. 25. nu. 80. & 132. Item

Z z 3 non